
RUDOLF STEINER - EURYTMI SOM SYNLIG SANG - GA 278

«Om lydeurtmi-kurset»

Beretning av Rudolf Steiner i «Nachrichtenblatt»
fra 20.juli 1924

Oversatt til norsk av M. Kraft

I tiden mellom 24. juni og 12.juni ble det avholdt et kurs om lydeurytmi ved Goetheanum. Dette inneholdt en gjentatt presentasjon av mye av det som allerede var gitt så langt og også en utdyping og utvidelse av det allerede kjente. Deltagerne ved dette kurset var eurytmistene som utøver eurytmien som kunststart ved Goetheanum og reiser ut til mange steder med den, og lærerkreftene fra Eurytmi-skolen i Stuttgart, som Marie Steiner grunnla og er leder av, samt deres elever; eurytmilærerene som er virksomme på Waldor-skolen og ved «der Fortbildungsschule» ved Goetheanum samt helseeurytmister og en rekke andre personligheter som gjennom deres arbeid som kunstnere eller vitenskapsmenn har interesse for eurytmien innen for andre områder

Eurytmien gjør det jo mulig å bringe det kunstneriske arbeidet som sådan, det kunstneriske i dets indre vesen og dets kilder, til beskuelse. Og dette ble det lagt vekt på i dette kurset. Bare den som ut fra et indre kall og en indre begeistring utfolder en skapende kunststart kan virke som eurytmisk kunstner. For å kunne bringe den menneskelige organisasjonens iboende form- og bevegelsesmuligheter til åpenbaring, er det nødvendig at sjelen er oppfylt av kunst. Eurytmiens universielle karakter lå til grunn for alt som ble utført og gjort rede for.

Den som vil utføre eurytmi må være trengt inn i språkformingens vesen. Fremfor alt skal han ha trengt inn til hemmeligheten bak lydskapingen. I hver lyd er det gitt et uttrykk for en sjeleopplevelse. I den vokalisme lyden for den tankemessige, følelsesmessige, viljesmessige åpenbaringen av sjelen; i konsonantlyden for måten sjelen visualiserer en ytre ting eller hendelse på. Disse uttrykkene for sjeleopplevelse i språk forblir for det meste ubevisste i vanlig tale. Eurytmisten skal helt nøyaktig lære kjenne dette for oppgaven hans er å formidle det som ble hørbart i talen, inn iden hvilende og bevegende geberden. Derfor ble språkets indre sammenheng lagt frem i dette kurset. Ordets lydmessige betydning som overalt ligger til grunn for den meningsfull betydningen ble synliggjort. Mangt og mye av det som ligger i språkets lovmessigheter, og som nå til dags blir utført i en meget abstrakt sjelstilstand og lite blir lagt merke til, lar seg fremstille ut fra den urytmiske geberden. Det er blitt gjort i dette kurset. Dermed kan man håpe at kurset dermed også har gitt eurytmilærerene de føringene de trenger.

Eurytmisten må ha hengivenhet over for det minste i geberden, slik at hans fremstilling dermed virkelig blir til et selvfølgelig uttrykk av det sjelelige. Han er kun i stand til å forme den store geberden når det minste har kommet til bevisstheten hans først og fra *det* har blitt til selvfølgelig ytring av det sjelelige vesen.

Det ble sett på hvordan geberden som sådan åpenbarer sjeleopplevelse og åndsinnhold, og også hvordan denne åpenbaringen forholder seg til sjeleuttrykket som virkeliggjør seg i lydspåket. I eurytmien kan man lære å verdsette den tekniske ferdigheten ved kunsten; men nettopp også gjennom bli dypt gjennomtrengt av hvordan denne tekniske ferdigheten må frigjøres fra alt det ytre og tvers igjennom bli tatt hand om av det sjelelige, dersom noe sannferdig kunst skal kunne leve. Mennesker, som er virksomme på et eller annet område i kunsten, snakker ofte om hvordan sjelen skal virke *bak* denne tekniske ferdigheten; sannheten er at sjelen skal virke *i* den tekniske ferdigheten.

Det ble lagt spesielt stor vekt på å vise at det eteriske fornemmende menneske umiddelbart og på helt entydig vis opplever det sjelelige i den sannferdige utformede geberden. Det ble vist eksempler som visualiserte hvordan et innhold på en selvfølgelig måte kan sees i sinnets holdning i en bestemt geberd-utforming.

Det ble også vist hvordan enhver språkforming som åpenbarer seg gjennom grammatik, syntaks, gjennom språkrytme, gjennom poetiske troper og figurer, gjennom rim- og verseformer, også finner den overensstemmende virkeliggjørelse i eurytmien.

Dette kurset skulle ikke bare fremme tilhørerne i der erkjennelse av eurytmien, men skulle derimot bringe dem til en opplevelse av hvordan all kunst må bæres frem av kjærlighet og begeistring. Eurytmisten kan ikke som maleren og billedhuggeren skille seg fra kunstverket sitt og stille det objektivt frem for den estetiske kunstnyteren, tvert imot, han forblir med sin person inne i fremstillingen; man kan se på ham om kunsten lever i ham som et guddommelig verdensinnhold eller ikke. Eurytmisten må i umiddelbar kunstnerisk tilstedeværelse kunne stille frem det kunstneriske som synlig vesen gjennom selve menneske. Dette krever et helt spesielt inderlig-intimt forhold til det kunstneriske. Og dette kurset ville hjelpe deltagerne til en forståelse av dette. Det ønsket å vise hvordan følelsen og fornemmelsen antennes i sjelen ved betraktning av geberden, og hvordan denne følelsen da fører til opplevelsen av det synlige ord. Mye av det som kun kan leve på en ufullkommen måte i det hørbare ord, kan man bringe til full åpenbaring gjennom den eurytmiske geberde. Hørbart ord i resitasjon og deklamasjon forbundet med det synlige ord gir da et totaluttrykk som kan forårsake den mest intense kunstneriske rundhet.